

РЕШЕНИЕ

№ 27027

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7820** по описа за **2024** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП), чрез процесуалния представител юрк. С., срещу Решение № 2699/07.06.2024 г., постановено по н.а.х.дело № 8918/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав. С обжалваното съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 002135 от 20.04.2023 г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите, с което на „Фреш Кредит“ ЕООД, на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 21 000 (двадесет и една) хиляди лева, за извършено нарушение на чл. 68д, ал. 1, предл. 1^{-во} във връзка с чл. 68г, ал. 4, вр. с чл. 68в ЗЗП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Посочва аргументи за това, че неправилно въззивният съд е приел, че липсват, регламентирани в чл. 40, ал. 2 ЗАНН условия за съставяне на процесния акт за установяване на административно нарушение в отсъствие на нарушителя. Не споделя извода на решаващия състав за допуснато съществено процесуално нарушение поради

непосочване мястото на извършване на твърдяното нарушение, а именно – в [населено място]. Твърди, че безспорно по делото са установени елементите от фактическия състав на заблуждаващата търговска практика. Несъмнено времето за получаване на кредита е фактор, който влияе допълнително върху решението на потребителя дали да кандидатства за отпускане на кредит именно от тази финансова институция или да предпочете друга. В този смисъл, отправеното търговско съобщение цели да изтъкне предимство, преимущество на конкретното дружество в сравнение с други кредитори, като не отчита работното време на банковите институции. Претендира касационната инстанция да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и потвърдено наказателното постановление. Моли за присъждане на юрисконултско възнаграждение.

Ответната страна в касационното производство, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за основателност и доказаност на касационната жалба.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 25.01.2023 г., при направена проверка, във връзка с контролните правомощия на КЗП, на интернет страницата <https://freshcredit.bg/>, използвана от дружество „Фреш Кредит“ ЕООД за предоставяне на небанкови финансови услуги от разстояние, в селекция „Въпроси и отговори“ е налична следната информация: „Кога ще получа парите? Веднага след като подпишете необходимите документи за кредита. Можете да ги получите в брой от наш офис или по банков път“. Прието е, че тази информация не уточнява, че при заявяване на парите по банков път, превеждането на сумата е обвързано с работното време на банките. Така формулирано, твърдението е в състояние да въведе в заблуждение потребителя, че веднага след като подпише необходимите документи, ще получи парите си по посочената от него банкова сметка. Допълнено е, че използваното словосъчетание „веднага след като подпишете необходимите документи“, предполага липса на времеви диапазон между подписване на документите и получаване на сумата. Така формулираното изречение може да въведе в заблуждение потребителя, че може да получи заявената по банков път сума, дори и извън обявеното работно време на банките, което може да изиграе роля във вземането на решение, да използва точно тази финансираща институция, тъй като ще получи необходимите му пари „веднага след подписване на документите“.

С оглед на установеното в хода на проверката, бил съставен АУАН № 002135/06.03.2023 г., като от правна страна нарушението било квалифицирано като такова по чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 4 и чл. 68д, ал. 1, предл. 1^{во} ЗЗП. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП.

Съдът е изложил и правните си изводи, за да отмени НП. Приел е, че е налице нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗАНН при липса на доказателства, че представляващият дружеството-жалбоподател е бил редовно призован от административните органи за

съставяне на АУАН на 06.03.2023 г. в 11:15 ч., имайки предвид, че поканата е връчена чрез служител на търговеца на същата дата, но в 16:00 ч. В допълнение е посочил, че актосъставителят е следвало да се въздържа от активност и да отложи извършването на визираното процесуално действие, тъй като това рефлектира неблагоприятно върху гарантираното от законодателя право на защита, лишавайки ги от възможността да вземат участие при повдигане на административното обвинение. На следващо място СРС е приел, че актосъставителят и наказващият орган некоректно са фиксирали мястото на твърдяното нарушение. Цитирана е съдебна практика, според която при нарушения, извършени в интернет пространството, съответните правни задължения следва да бъдат изпълнени в седалището на юридическото лице, което в конкретиката на казуса се намира в [населено място]. Съдът е изложил и аргументи за това, че в случая не се касае за търговска практика, която да е заблуждаваща, тъй като информацията, която е предоставена не е несъмнено невярна, подвеждаща или предоставена по начин, при който се спестяват на потребителя съществени данни, относно обстоятелствата, свързани с предлаганата от наказаното лице услуга и условията, при които се предлага.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав намира, че от представените по делото доказателства и при анализ на същите, не се установява да е налице състава на заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1^{-во} във връзка с чл. 68г, ал. 4 вр. с чл. 68в ЗЗП. Основният състав на нелоялната търговска практика е възведен в чл. 68г, ал. 1 ЗЗП. Според тази правна норма, търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Съобразно чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по смисъла на чл. 68д-68к ЗЗП. Съгласно чл. 68д, ал. 1 ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Съгласно легалното определение, дадено в §13, т. 23 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. С оглед защита на потребителите от нелоялни търговски практики и от техните вредни последици, разпоредбата на чл. 68в ЗЗП забранява императивно използването на такава.

Безспорно по делото е, че дружеството „Фреш Кредит“ ЕООД, като небанкова институция, която предоставя потребителски кредити от разстояние на физически лица, се явява „търговец“ по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП и като такъв следва да се съобразява с изискванията на закона и да не допуска нелоялни търговски практики.

Спорният по делото въпрос е дали търговецът предоставя невярна и подвеждаща информация, публикувайки в интернет сайта <https://freshcredit.bg/>, в селекция „Въпроси и отговори“, следното твърдение: „Кога ще получа парите? Веднага след като подпишете необходимите документи за кредита. Можете да ги получите в брой от наш офис или по банков път“. В този вид, посланието не би могло да се отъждестви като заблуда, че дружеството предлага кредитиране непосредствено, без допълнителни изисквания или забавяния след подписване на документите. Следва да се вземе предвид, че е налице реклама, която не винаги трябва да се приема буквално, поради което с оглед другата информация да се прецени дали е невярна и дали е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, който да вземе търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. В тази връзка релевантна е характеристиката на „средния потребител“, дадена в Директива 2005/29 на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребителите на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕИО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (Директива за нелоялните търговски практики, Директива 2005/29), въведена в § 13а, т. 12 от ДР на ЗЗП, където е посочено, че настоящата директива приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, както се тълкуват от Съда на Европейските общности. Съдът намира, че посочената информация няма за цел да внуши на средния потребител (който е наясно, че банковият трансфер би отнел технологично време и е обвързан с работното време на банките), че му се предлагат веднага поисканите от него средства, без липсата на времеви диапазон между подписване на документите и получаване на сумата. Същият е предварително запознат, че съществува принципната възможност при извършване на банков превод сумата да постъпи по сметката на потребителя с известно забавяне. Както и СРС е посочил, възможността за забавяне при постъпване на сумата на потребителя по сметката, дължаща се на спецификите при извършване на банковите трансфери е общоизвестен факт, т.е. това не е информация, която да е неизвестна за средния потребител.

Средният потребител, който по дефиниция е сравнително добре информиран, осведомен и в разумни граници предпазлив, преди вземането на решение за сключване на договор за кредит, е проучил, че може да получи поисканата от него сума в рамките на работното време на банките, тъй като банковият трансфер отнема технологично време. Ето защо процесното изречение и с оглед цялостното представяне на уеб сайта, не би могло да подведе средния потребител, че получава кредит при липсата на времеви диапазон между подписване на документите и получаването на паричната сума. В подкрепа на това твърдение, е липсата на доказателства за наличието на ошетени или въведени в заблуждение потребители от действията на „Фреш Кредит“ ЕООД.

За пълнота на изложението, следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН урежда възможност за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя в две хипотези - когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта. В случая, до „Фреш кредит“ ЕООД е изпратена покана изх.№ Ц-01-37 от 28.02.2023 г. за явяване в КЗП, на 06.03.2023 г., в 11:15 часа, за

съставяне на АУАН. В преписката се съдържа известие за доставяне, удостоверяващо получаване на поканата от негов служител на дружеството на 06.03.2023 г., в 16:00 часа. В акта е отбелязано, че е съставен при условията на чл. 40, ал. 2 ЗАНН, като същият е връчен на представител на търговеца на 20.03.2023 г., който не се е възползвал от възможността както да впише възражения в него, така и допълнително да представи такива в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. При тези данни по делото настоящият състав на касационната инстанция намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Чрез редовното връчване на АУАН на наказаното лице е осигурена възможност да се запознае с подвигнатото му административнонаказателно обвинение, с което надлежно е осигурено правото му на защита в началната фаза на производството чрез запознаване с акта, който слага началото на това производство. Указание, че не е накърнено правото на защита на лицето в тази фаза са липсата на възражения срещу подвигнатото административнонаказателно обвинение. Доводи в тази насока не са изложени и в жалбата срещу НП, адресирана до съда. За пълнота следва да се отбележи, че в представената пред СРС преписка липсват доказателства за връчване на покана по чл. 40, ал. 2 ЗАНН на електронен адрес на „Фреш кредит“ ЕООД. Независимо от това съвкупната преценка на така обсъдените обстоятелства навежда на извод за липса на допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото правото на защита на лицето е било надлежно осигурено в административната фаза на производството.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XIV Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2699/07.06.2024 г., постановено по н.а.х.дело № 8918/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.